

หลวงปู่โณณ สีสัสสวโร

พระเกจิวิเศษเจ้าแห่งภระจาด

มงคลช่างศิลป์

หลวงพ่อดำ สีสว่างโร

พระเกจิวัดช้างเผือกกระเจา

□ ต่อจากหน้า 1

เมืองเพชรบุรี มีพระเกจิอาจารย์ที่ครองธรรมชั้นสูงดำรงชีวิตด้วยความเมตตา กรุณา เป็นที่พึ่งทางใจ อาทิ หลวงพ่ออูษ วัดคงการาม, หลวงพ่ออ่อน วัดท้ายตลาด, หลวงพ่อแก้ว วัดปากทะเล, หลวงพ่อแดง วัดเขาบันไดอิฐ, หลวงพ่อเพี้ยน วัดหนองไม้เหลือง, หลวงพ่ออ่าง วัดเขื่อนเพชร, หลวงพ่ออุ้น วัดตาลกง, หลวงพ่อตัด วัดชานา เป็นต้น

ล่วงสมัยกาลปัจจุบัน เพชรบุรี มีพระเกจิอาจารย์เรืองนามหลายรูป

“พระครูมณูญสีดสังวร” หรือ “หลวงพ่อดม สีดสังวร” เป็นหนึ่งในนั้น

พระเถระผู้ใหญ่อีกรูปหนึ่งของเมืองเพชรบุรี ได้รับการยกย่องว่าเคร่งครัดระเบียบ

หลวงพ่อดม สีดสังวร

พระเกจิวัดช้างแท่งกระจาด

วินัย ใส่ใจด้านการปฏิบัติกัมมัฏฐาน มีความเชี่ยวชาญวิชาคมเป็นที่เลื่องลือ ได้รับการยกย่องว่าเป็นพระเกจิอาจารย์ระดับแนวหน้าภาคตะวันตก

ปัจจุบัน สิริอายุ 76 ปี พรรษา 54 ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดช้างแท่งกระจาด ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี และเจ้าคณะตำบลชะอำ

มีนามเดิมว่า ถาวร หนูสิงห์ เกิดเมื่อวันศุกร์ขึ้น 14 ค่ำ เดือน 8 ปีมะเมีย ตรงกับวันที่ 26 มิ.ย.2485 ที่บ้านห้วยทรายเหนือ อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี บิดา-มารดา ชื่อ นายถม และนางมอม หนูสิงห์ มีพี่น้องร่วมท้องทั้งหมด 5 คน ท่านเป็นคนที่ 3

ด้วยความเป็นเด็กสันโดษ พุฒน้อย อายุ 14 ปี บรรพชาที่วัดหนองกระทุ่ม อ.ปากท่อ จ.ราชบุรี มีพระครูขันตยาภิรักษ์ หรือหลวงพ่อบึง เป็นพระอุปัชฌาย์

ภายหลังบรรพชา อยู่รับใช้อุปัชฌาย์หลวงพ่อบึง ท่านจึงสอนให้เขียนอักขระเลขยันต์และจารตะกรุดต่างๆ ต่อมา เมื่อจารย์ไม่ทันจะให้มาช่วยจารด้วย จึงได้รับความไว้วางใจ และได้รับการถ่ายทอดสรรพวิชา

นอกจากนี้ ยังได้รับการสอนภาษาขอมและอักขระเลขยันต์ จากนายพรหม ที่เป็นญาติด้วย

กระทั่งหลวงพ่อบึง มรณภาพ จึงลาสิกขาออกมาช่วยทางบ้าน

อายุ 22 ปี เกิดความเบื่อหน่ายทางโลก จึงหันหน้าเข้าวัดอุปสมบทที่วัดช้างแท่งกระจาด ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เมื่อวันที่ 26 เม.ย.2507 มีพระครูวิชิตรังสี หรือหลวงพ่ोजันทร ฐัมมสโร วัดมฤตทายวัน อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า “สีดสังวร”

หลังอุปสมบท ท่านตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัยอย่าง

ม สีสังวโร งแห่งกระเจา

จริงจัง หมั่นพิจารณาคำสอนของครูบาอาจารย์อย่างถ่องแท้ ได้ตัดสินใจอย่างแน่วแน่ว่าจะอุทิศกายถวายชีวิตรอยู่ในบวรพระพุทธศาสนาตลอดไป

อยู่จำพรรษาที่วัดข้างแทงกระเจา สำหรับ หลวงพ่อจันทร์ วัดมฤคทายวัน พระอุปัชฌาย์นั้น เป็นศิษย์เอกของหลวงพ่อ

ทองสุข วัดโคกคหลวง ต.บางเก่า อ.เพชรบุรี และส่งหลวงพ่อจันทร์ มาสร้างอุโบสถวัดข้างแทงกระเจาด้วย

ยามมีเวลาว่างจากงานศาสนกิจ ได้ไปกราบหลวงพ่อจันทร์ เป็นพระอาจารย์ขอเรียนวิชา ซึ่งก็ได้รับการถ่ายทอดให้ด้วยความเมตตาแบบไม่ปิดบัง

เมื่อมีทั้งภูมิรู้-ภูมิธรรม อีกทั้งได้สืบทอดสรรพวิชาจากพระเกจิผู้ทรงวิทยาคม หลวงพ่อแถมได้นำมาสังเคราะห์บิดเป่ารักษาชาวบ้านในชุมชนรอบวัดข้างแทงกระเจา ให้อยู่เย็นเป็นสุข แต่ท่านก็ไม่ทิ้งการพัฒนาวัดข้างแทงกระเจา ด้วยท่านมีฝีมือในการก่อสร้างกุฏิวิหารและศาลาการเปรียญ จึงเสร็จสมบูรณ์

การก่อสร้างนั้นหลวงพ่อแถม ได้ไปสร้างวัดขึ้นอีกวัดหนึ่ง คือ วัดทุ่งญวน และวัดนี้เป็นวัดที่ท่านเคยไปจำพรรษา

พ.ศ.2538 ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตรเจ้าอาวาสวัดราชฤทธิ์ชั้นโท ในราชทินนามที่ พระครูมณูญสีลสังวร

ผู้ที่ได้เข้ากราบไหว้จะพบว่าท่านเป็นพระที่เรียบง่าย ใจดี พุฒาไพเราะ ใจเย็น ยิ้มแย้มแจ่มใสกับทุกคน เปี่ยมไปด้วยเมตตา ต้อนรับทุกคนด้วยความเสมอภาค

งานพุทธาภิเษกวัตถุมงคลรุ่นดังแทบทุกรุ่น ต้องมีชื่อหลวงพ่อแถมเข้าร่วมพิธีด้วยแทบทุกงาน

อบรมสั่งสอนศิษยานุศิษย์ให้มุ่งมั่นกระทำแต่ความดี

ภายหลังบรรพชา อยู่รับใช้อุปัชฌาจากหลวงพ่อป้อม ท่านจึงสอนให้เขียนอักษรเลขยันต์และจารตะกรุดต่างๆ ต่อมา เมื่อจารไม่ทันจะให้มาช่วยจารด้วย จึงได้รับความไว้วางใจ และได้รับการถ่ายทอดสรรพวิชา

นอกจากนี้ ยังได้รับการสอนภาษาขอมและอักษรเลขยันต์ จากนายพรหม ที่เป็นญาติด้วย

กระทั่งหลวงพ่อป้อม มรณภาพ จึงลาสิกขาออกมาช่วยทางบ้าน

อายุ 22 ปี เกิดความเบื่อหน่ายทางโลก จึงหันหน้าเข้าวัดอุปสมบทที่วัดข้างแทงกระเจา ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เมื่อวันที่ 26 เม.ย.2507 มีพระครูวรรังสีหรือหลวงพ่อจันทร์ ฐัมมสโร วัดมฤคทายวัน อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้รับฉายาว่า “สีลสังวโร” หลังอุปสมบท ท่านตั้งใจศึกษาพระธรรมวินัยอย่าง